

Agrupació Folklorica

Santa Eulàlia

SARDANES

Buscava informació per començar aquestes ratlles i m'ha vingut a les mans el n.º 68 de la revista «Ronsana». Veig a la portada una colla de fotografies i, en la de baix, tallant de part a part la revista, una anella de sardanistes. Sé que són sardanistes de la comarca; sé també que hi ha sardanistes de Sta. Eulàlia; sé que lluny, a fora d'aquesta fotografia, hi ha milers de sardanistes escampats formant anelles.

Uns balladors en rodona, puntejant o bé saltant uns passos —molt pocs— cap a la dreta o cap a l'esquerra, animats per quatre músics —i qui diu quatre diu onze— que insisteixen, bufa que bufa, sobre el contingut d'una solfa escrita en un full de paper que potser no arriba al pam. Vet ací la sardana. No es pot demanar més poca cosa.

¿Què té, què deu tenir aquesta cosa tan simple que és la sardana perquè se li faci tant d'acatament? Alguna cosa molt viva i molt forta deu ser. Potser la mateixa ànima nostra. Potser sí. I jo no en dubtaria gaire, perquè anys ha, i sense haver de comptar per segles, aquesta poca cosa tenia el domicili a L'Empordà, i avui és senyora de tota la terra catalana, de la qual ha esdevingut la imatge. Si es vol la imatge típica: concreció d'una manera de ser. Una rotllana representa, als ulls de tothom, aquest bocí de terra que es diu Catalunya.

Torno a mirar la fotografia i veig els nostres dansaires menuts. Fruit primerenc de tres anys de treball. Són ells la imatge de la sardana a Sta. Eulàlia.

Fem revisió d'aquest any passat. Què hem fet els sardanistes de Sta. Eulàlia? Malgrat tota dificultat econòmica, una audició de sardanes cada mes; un curset per aprendre a ballar sardanes i, el que és molt important, una colla infantil —«Primers brots» —que ja ha tingut l'honor de portar a fora de Sta. Eulàlia la imatge de la sardana del nostre poble.

Acabo mirant altre cop l'anella de la fotografia i demanant a tots els que li sou estranys que proveu d'examinar la sardana una mica per dins i una mica per fora, que és tant com dir conèixer-la millor. Perquè, aneu a saber si ens l'hem mirada amb un ull massa distret.

La Comissió